

Italijan strelja na Zabnico in Ukve.

Simon Lubej iz Gornjih Jablan pri Cirkovcah nam piše s koroško-italijanske meje, da Italijan z gorskih višin strelja celo s topovi na vsakega našega posameznega moža, ki ga zapazi v dolini. Lubej nosi vsak dan pošto iz slovenske Zabnice in Italijan ga stalno vsak dan vzame na piko, a granate frčijo vse previsoko. Tudi vas ni nič poškodovana. Dne 19. febr. je Italijan streljal tudi na slovensko vas Ukve blizu Zabnic, a ni napravil prav nobene škode. Nekaj globokih jam je ostalo kot spomin na te sovražne granate. Na naši fronti Italijani zelo slabo merijo, menda jih vrh planin preveč zebe.

Pozdrave pošiljajo vsem dobrim Slovincem in Slovenkam Simon Lubej iz Gornjih Jablan, Čelofiga in Španingar iz Gorice pri Račah, Svet iz St. Pavla pri Celju in Peršuh iz Strazgonje pri Ptuj.

Nemci slavijo avstrijsko mornarico.

Poročevalec „Berliner Tagblatta“ piše o avstrijski mornarici zelo laskavo:

Avstro-ogrška mornarica izvršuje tačas trojno nalogo: Brani avstrijsko obal proti pomorskim silam treh sovražnikov (Italijanov, Francozov, Angležev), napada istočasno s polnim uspehom in starim ofenzivnim duhom italijansko obal ter se udeležuje bojev za Albanijo. Vse to izvršuje s plemenito molčečnostjo. Le tintam objavi mornariško poveljstvo poročilo o tem ali onem podvzetju in to je potem tudi vse, kar izvemo o delovanju avstro-ogrške vojne mornarice. Neumorna delavnost je njena najodličnejša čednost.

Rusko bojišče.

Na ruskem bojišču je še vedno huda zima z visokim snegom. Dogodki, o katerih se poroča, imajo le krajevni pomen, večja podvzeta so še bila dozdej nemogoča.

Pri Tarnopolu.

Severozahodno od Tarnopola, pri Čebrovu, je močna avstrijska patrulja Bothmerjeve armade dne 6. marca pognala Ruse iz 1000 metrov dolgega okopa, ki ga je nato zasula. — Ob Dnjestrju in ob besarabski meji so se pričeli zopet živahnejši artilerijski boji.

Pri Karbilovki.

Pri kraju Karbilovka, ki leži na reki Putilovka, severozahodno od trdnjave Rovno, so čete armade nadvojvode Jožef Ferdinanda dne 6. marca vrgle Ruse iz ruskih prednjih okopov, katere so na to zasedle.

Turška bojišča.

Na kavkaškem bojišču so se Rusi navali li zadnji čas z veliko silo na turške postojanke v prostoru med Trapecuntom in jezerom Van. Trapecunt (ob Črnem morju) je že od treh strani oblegan od ruske armade; Rusi obstreljujejo mesto tudi z morja z ladijskimi topovi. Turki imajo pred mestom sicer dve dobroturjeni obrambni črti, a kakor je posneti iz poročil, ki prihajajo s Kavkaza, se Trapecunt menda ne bo mogel posebno dolgo držati. Južnoizhodno od Erzeruma so ruske čete, kakor zatrjuje rusko uradno poročilo z dne 3. marca, zasedle v noči od 2. na 3. marca mesto Bitlis, ki leži kakih 26 km južnoizhodno od jezera Van.

V Perziji so Rusi dne 1. marca zasedli mesto Kermanšah, ki je glavno mesto pokrajine Aidjan.

Iz Mezopotamije, od Sueškega prekopa in od Dardanel ni nobenih posebnih novih poročil.

Valona in Solun.

Po francoskih poročilih so se začeli ostanki srbske armade izkrcevati v Valoni. Od naše strani ni nobenega poročila, da bi se od nas ali od Bolgarov kaj podvzelo proti Valoni.

Tudi izpred Soluna ni nobenih poročil.

Bolgarija noče Albanije.

Bolgarski ministrski predsednik je slovesno izjavil, da Bolgarija ne misli zasesti Albanije, ker v njej ni bolgarskega prebivalstva. Ta izjava je naredila na Albance dober, na Grčijo pa pomirljiv utis. Grčija je ljubosumna, da bi postala Bolgarija prevelika in premočna.

Grčija se udala.

Stališče Grčije postaja jasnejše. V italijanski zbornici sta dva poslanca vprašala, kaj se je zgodilo, da je postala Grčija bolj naklonjena četverosporazumovim zahtevam. Državni podtajnik Berfarelli je izjavil, da se Grčija ne ustavlja četverosporazumovim odredbam in da tudi zaradi Soluna ni delala nobenih težav. Italijanska vlada se trudi, da obdrži dobro razmerje z Grčijo.

Črnogorski kralji.

Črnogorskega kralja Nikolaja je francoska vlada preselila v mesto Bordo, kjer mora stanovati v gradu Merignan.

Papež kaznoval katoliške liste.

Kakor poroča milanski list „Avanti“, je dal sv. Oče Benedikt XV. italijanskemu listu „Corriere d'Italia“ in drugim listom ukor, ker so hujskali italijansko javnost za vojsko proti Avstriji. Ker so tukli duhovniki začeli odpovedovati liste, so začeli pisati bolj zmerno.

Zasluzena zaušnica.

Vojak iz Ljutomera nam poroča o sledečem zanimivem dogodku:

Na železnici Budimpešta—Temešvar se je v vozu II. razreda odigral nedavno sledeči dogodek: Govorilo se je o vojski. Neka črnooblečena dama začne tožiti in jadikovati. Izgubila je v vojski moža in starejšega sina. Mlajši in sedaj edini sin se bori na goriški fronti. To je poslušal od strani mož, fino oblečen, okrašen z briljantnimi ukrani, v starosti vojaške dolžnosti, po stanu eden izmed tistih trgovcev, ki jim ravno vojska donša najmastnejše dobičke. Ta se začne neoprvičeno pritoževati, da za svojo karto ni dobil polovice oddelka sam za-se. V tem pridrdra mimo vlak z vojaškimi transporti. Dama v žalni obleki začne znova jadikovati. „Da, vojska! Tudi jaz imam moža na bojišču in sicer na Ruskem. Oh, da bi bila že skoraj na naši strani zmaga in potem mir“, pravi neka druga mlada gospa. Skljivo je pogledal krivonosni trgovec iznad časnika, v katerega je bulil ves čas med pogovorom in pravi: „Ja, mi moramo vsi vzdržati, milosna gospa. Končno pa itak opravljamo vsak svoj posel in vi dobivate državno podporo.“ Naposled je z mnogopomenljivim smehljanjem na ustih klejal: „Sicer pa zastran mene lahko traja vojska magari 10 let.“ — Brkasti podčastnik, okrašen z veliko srebrno kolajno, slišavši to, se pririje do za vojno navdušenega kramarja ter mu brez vsake besede priloži od desne in leve po jedno krepko zaušnico, da mu je kar klóbuk odletel pod okno. Burno odobravanje je sledilo temu činu. Star mož vstane in čestitajoč junaku, mu stisne deseteronski bankovec v roko. „Tega ne potrebujem“, pravi vojak, „ampak kupil bom za to cigarete, katere ponese na fronto, v strelske jarké, svojim tovarišem. Torej lepa hvala!“ — To se je zgodilo med Kikindjo in Zomboljo na Mažarskem dne 3. februarja vojnega leta 1916. — A. E.

Slovenske žrtve za domovino.

— Anton Gaber. Iz Trnovelj v vojniški župniji nam pišejo, da je dne 5. decembra 1915 pri Peči v Črnigori padel junaška smrti 22letni mladenič, zidar Anton Gaber. Sovražna krogla ga je zadela v trebuh. Padli je bil zvest naročnik „Slovenskega Gospodarja“, katerega je imel tudi na bojišče naročenega. Sladko počivaj vrli junak!

— Ferdinand Grozl. Od Sv. Antona v Sl. gor. se nam poroča: Žalostna novica je prišla iz tujeja, da je umrl dne 29. febr. mladenič Ferdinand Grozl, star 22 let. Pred smrtjo je še bil spreviden s sv. zakramenti. Rajni je bil poklican dne 17. oktobra kot kovač na daljnje Ogrsko k delavskemu oddelku pri zrakoplovstvu. Tam je dva mesca pridno delal za cesarja in domovino, potem se je tako močno prehladil, da so ubogega Ferdinanda morali prepeljati v bolnišnico. Spavaj sladko, dragi sin in ljubi brat, v daljnji ogrski zemlji!

— Jožef Hribar. Iz Sromelj pri Brežicah se nam piše: V Plznu na Češkem je dne 26. febr. umrl za vojnimi nasledki Jožef Hribar, star 24 let. Bil je zaveden Slovenec. Bodi mu daljna češka zemljica lahka!

— Martin Jakolič. Iz Braunšveiga pri Račah se nam poroča: Z italijanskega bojišča so prijatelj Martin Jakolič in sicer Janez Frangež, Fr. Bohak, Vincenc Antoličič in njegov bratranec Jožef Robar naznanili žalostno vest, da je nemila smrt pobrala v najlepši dobi cvetočega življenja Martina Jakoliča. Dne 14. jan. zvečer je bil smrtno zadet od sovražne krogle v svoja mlada prsa. V zadnjem trenutku mu je še priskočil njegov bratranec Jožef Ro-

bar na pomoč in ga je prijel za roko ter ga klical: „Martin! Martin!“ A Martin ni dal nobenega glasu več od sebe. Pogledal je še samo proti nebu in izdihnil svojo dušo. Rajni je rad prebiral „Slovenskega Gospodarja“, ki ga je obiskoval tudi na bojnem polju. Dne 15. jan. je bil pri Sv. Martinu (na Doberdolu) na vojaško pokopališče pokopan. Naj mu bude daljna zemljica lahka!

— Edvard Laznička. Iz Galicije pri Zalcu se nam piše: Dne 18. febr. je umrl v Nabrežini vsled ran, dobljenih na Doberdolski gorski planoti, Edvard Laznička, p. d. Novak, posestnik na Gorici. Mlad gospodar si je komaj postavil svoje lastno ognjišče in že je kruta smrt segla po njegovem življenju. Bil je že tudi v Galiciji ranjen, a je ozdravel in šel potem na soško fronto, kjer je vrlega moža zadela prezgodnja smrt. Najboljši padajo! Bog tolaži mlado zapuščeno ženo z dvema malima otrokoma, njemu pa bodi lahka tuja zemljica!

— Tomaž Knez. Umrl je v cvetu 18 let v službi domovine vrl mladenič Tomaž Knez z Račkogga vrha pri Kapeli. Lani je vstopil med prostovoljne strelce v Radenci. Prestopni dan se je vrnil bolan domov. Drugo jutro pa je že izdihnil. Velika množica se je udeležila njegovega pogreba, tudi odposlansvo prostovoljnih strelcev iz Radgone pod poveljstvom nadporočnika. Brat rajnega je ujetnik na Ruskem. Dobri rodbini sožalje!

— Simon Kovačič. Iz Gornje Radgone se nam poroča: Umrl je dne 16. febr. v vojaški bolnišnici v Lebringu na Srednjem Štajerskem vrl mož Simon Kovačič, posestnik v Črešnjevcih pri Radgoni, v 50. letu svojega življenja. Rajni je bil vzoren gospodar in vsled svojega mirnega in poštenega značaja pri vseh priljubljen. Njegove telesne ostanke so dne 18. febr. prepeljali iz Lebringa v Radgono in od tod na domače pokopališče pri Sv. Petru. Vrlemu rojaku sveti večna luč! Zalujočim domačim pa bodi v tolažbo, da je tudi on dal svoje življenje na žrtvenik domovine.

— Jožef Obšer. Na severnem bojišču je dne 9. avgusta 1915 padel Jožef Obšer, doma iz St. Ilja pri Velenju. Bil je vrl in obče spoštovan mladenič.

Spomladansko delo na polju.

Dne 3. marca je izšla ministrska naredba, po kateri bi se naj uredilo spomladansko delo na polju. Naredba je izpopolnitev cesarske naredbe z dne 10. oktobra 1914.

Glavna določila te nove ministrske naredbe so sledeča:

Vsak poljedelec, bodisi da je lastnik posestva, najemnik ali prevzičkar, mora vse svoje njive, v kolikor so pripravne za obdelovanje, sedaj spomladi in tudi pozneje obdelati in obsejati. Izjema je dovoljena samo tedaj, če je zemlja tako slaba ali se je tekem vojske tako poslabšala, da se ne bi splačalo je obdelati. V tem slučaju mora občinska žetvena komisija to politični okrajni oblasti naznaniti.

Občinske žetvene komisije, ki so se sestavile že jeseni leta 1914 in spomladi leta 1915, morajo skrbeti, da se tudi letos spomladansko delo pravočasno in pravilno opravi. V to svrhu mora žetvena komisija ugotoviti, koliko polja je v občini neobdelanega in koliko se ga najbrž ne bo obdelalo. V prvi vrsti mora se pregledati, kaj bo s spomladanskim delom na onih posestvih, čegar lastniki, najemniki ali oskrbniki so bili vpoklicani in se je bati, da se jih ne bi pravočasno in pravilno obdelalo. Žetvene komisije si morajo napraviti načrt, kako se bo za taka posestva pravočasno preskrbela pomoč glede delavcev in uprežne živine. Žetvena komisija mora večkrat sklicati sejo, da se posvetuje, kje je pomoč najbolj potrebna. Komisija mora tudi skrbeti, da se preskrbi in popravi orodje, nabavi seme in gnojila. Občini se morajo naznaniti tista polja, katera se radi vpoklica ali drugih ovir, nastalih vsled vojne, ne morejo obdelati. Občina mora v potrebnih slučajih naznaniti zadevo okrajnemu glavarstvu in zaprositi za delavce od zunaj. Navadno pa okrajno glavarstvo naroči občini, da naj skrbi, da se polje obdela. Ako občina obdela njivo, ima pravico, da si zaračuni stroške obdelovanja iz dohodkov posestva. Nastavljenci gozdarskih in drugih enakih uradov morajo žetvene komisije in občine pri izvrševanju dane jim naloge pridno podpirati.

Kdor nalašč ali iz huđobnega namena ne bi hotel obdelati svojega zemljišča, se sme po politični okrajni oblasti kaznovati z denarno globo do 1000 K, ali z zapornom do enega mesca.

Upamo, da se našega slovenskega kmečkega ljudstva ne bo treba kaznovati, ker itak vsak človek na deželi od pastirčka do sključenega starčka stori vse, da se vsak rob naše lepe slovenske zemlje pravilno in pravočasno obdela in obseja. Kdor pa uvidi, da mu je popolnoma nemogoče, obdelati kakega zemljišča, naj naznani občini (radi previdnosti pismeno), da mu preskrbi delavce od zunaj. Občina javi to na okrajno glavarstvo, ki mora preskrbeti potrebne delavce.

V občinah, kjer je večina članov žetvene komisije vpoklicanih, se naj volijo ali novi, ali pa se na